

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobkyně: J. P.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupené obecným zmocněncem V. V., bytem „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.2015, sp.zn. SZ/1776/2015/9S-ÚSK, č.j. MPSV-2015/258581-916,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22.12.2015, sp.zn. SZ/1776/2015/9S-ÚSK, č.j. MPSV-2015/258581-916, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ústí nad Labem, Kontaktního pracoviště Teplice (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 20.8.2015, č.j. 336013/15/TP, jímž byla zamítnuta její žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo – s odůvodněním, že pro její přiznání nejsou splněny předpoklady stanovené v ust. § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek zdravotně postiženým“).

Žalobkyně v žalobě uvedla, že s napadeným rozhodnutím i rozhodnutím orgánu I. stupně nesouhlasí, neboť posudkoví lékaři dle jejího názoru nedostatečně vyhodnotili dopad jejího zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní situace. Má těžkou vrozenou oční vadu, navíc se u ní rozvíjí šedý zákal, v důsledku čehož postupně ztrácí zrak.

Kromě toho trpí těžkým onemocněním páteře, kyčelních kloubů a obou dolních končetin. Je nucena používat invalidní vozík, na něm ale nemůže dlouho sedět. Dále je kardiak, po dvou infarktech, diabetik 2. stupně s nutností užívat inzulin a trpí i onemocněním trojklaného nervu. Domnívá se proto, že jí na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo – vzniknul nárok, neboť jí potřebuje pro dopravu k lékařům, na úřady apod.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že zdravotní stav žalobkyně posoudil prostřednictvím závěrů posudkové komise, kdy dospěl k závěru, že zdravotní postižení žalobkyně, byť závažné, nesplňuje požadavky pro vyhovění jejímu návrhu na přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Zákon o poskytování dávek zdravotně postiženým jednoznačně vymezuje, v důsledku kterých zdravotních postižení nárok na příspěvek vzniká, zároveň ale neumožňuje užít funkční srovnání s jiným zdravotním postižením či hodnotit schopnost zvládat základní životní situace. S ohledem na uvedené proto žalovaný navrhnul, aby soud žalobu zamítnul.

Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného doplnila, že podle zákona o poskytování dávek zdravotně postiženým se za těžkou vadu nosného nebo pobytového ústrojí odůvodňující přiznání příspěvku považuje i těžká funkční porucha pohyblivosti na základě tří a více celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev či končetina. Žalobkyně trpí kromě jiného i onemocněním páteře, kyčelních kloubů a obou dolních končetin, čímž je odkázána na invalidní vozík. Přitom např. při žádosti žalobkyně o vydání nového průkazu ZTP/P dne 5.10.2015 u Úřadu práce v Teplicích uvedl posudkový lékař v posudku o zdravotním stavu, že u žalobkyně je: „*podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace.*“. Nadále proto setrvala na podané žalobě.

Soud ve věci rozhodoval na základě zmocnění stanoveném v ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem vyjádřila svůj výslovný souhlas a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o zdravotním stavu vypracovaného pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice lékařkou MUDr. M. K. dne 17.6.2015, jež na základě dostupné

zdravotnické dokumentace posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav na podkladě praktické slepoty od narození, není však osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou či hlubokou mentální retardací ve smyslu předpokladů pro vznik nároku na přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že trpí těžkým onemocněním páteře, kyčelních kloubů a obou dolních končetin, závěr posudku o zdravotním stavu je tedy nesprávný.

Žalovaný si v rámci řízení o odvolání nechal Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ústí nad Labem dne 30.11.2015 zpracovat nový posudek o zdravotním stavu žalobkyně. Žalobkyně nebyla jednání komise ze zdravotních důvodů přítomna, přítomen byl toliko její zástupce, pan V. V. Komise na základě předložené lékařské dokumentace dospěla mimo jiné k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s chronickými vertebrogenními bolestmi při obezitě, jež ovlivňuje i nadměrná velikost prsou, lymfédemem dolních končetin nejasné etiologie, diabetickou polyneuropathii s trofickými změnami a sekundárním syndromem. Přes jisté funkční omezení orientačních a pohybových schopností se však nejedná o osobu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí či mentální retardací ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a odst. 4 zákona o poskytování dávek zdravotně postiženým.

Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobkyně zamítnuto.

Dle ust. § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek zdravotně postiženým má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Dle odst. 4 citovaného ustanovení jsou zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Dle Přílohy k zákonu o poskytování dávek zdravotně postiženým se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému považuje anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu, anatomická ztráta

dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování a těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

V projednávané věci bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím, že se žalobkyni nepřiznává nárok na poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 17.6.2015 není její nepříznivý zdravotní stav spojen s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou či hlubokou mentální retardací. K obdobnému závěru pak dospěla ve svém posudku, jenž nechal zpracovat žalovaný, i Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ústí nad Labem.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 30.11.2015. Žalobkyně nebyla jednání komise přítomna ze zdravotních důvodů, její přítomnost však přijetí posudkového závěru nevyžadovalo. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že se nejedná o osobu, jež má ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek zdravotně postiženým těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedené v Příloze k citovanému zákonu.

Soud konstatuje, že posudek o zdravotním stavu žalobkyně zpracovaný Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ústí nad Labem byl vypracován po náležitém zhodnocení jejího zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Soud jej proto považuje za úplný a vnitřně nerozporný. Lékaři komise přitom ve shodě s lékařkou posuzující zdravotní stav žalobkyně v rámci prvoinstančního řízení dospěli ke shodnému závěru, že se v jejím případě nejedná o takový zdravotní stav, jenž by přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo – odůvodňoval. Byť hodnotili její stav jako dlouhodobě nepříznivý, současně konstatovali, že zákon o poskytování dávek zdravotně postiženým neumožňuje funkční srovnávání vymezeného zdravotního postižení s postižením, jímž žalobkyně trpí. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalovaný postupoval zcela v souladu správními předpisy, pokud na základě uvedeného posudku vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Soud konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se závěry výše uvedeného posudku a v souladu s platnými právními předpisy. Pokud žalobkyně namítala, že v rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ústí nad Labem, Kontaktního pracoviště Teplice, v řízení o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 22.12.2015 bylo konstatováno, že trpí podstatným omezením schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace v důsledku interních a onkologických postižení, soud uvádí, že uvedený závěr zdravotnímu posudku posudkové komise nikterak neodporuje. Neurčuje totiž, zda uvedené podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace souvisí s pohybovým ústrojím (jak vyžadují předpoklady příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo) či s jinými onemocněními, jimiž žalobkyně trpí. Charakter a požadavky na posouzení zdravotního stavu žadatele v řízení o vydání průkazu zdravotně tělesně postiženého totiž podléhají jiným kritériím, než jak tomu je v případě příspěvku na zvláštní pomůcku. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že správní orgány správně poukázaly na skutečnost, že analogické funkční srovnávání zdravotního stavu

se zdravotním postižením vymezeným v ust. § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek zdravotně postiženým není možné. S ohledem na to soud uzavřel, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24. května 2016

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová